

Velecenjeni g. Doropoljski!

Dovolite, da Vam pišem. Hodim v četrti razred osnovne šole v Trbovljah. Naročnica na »Zvonček« sem že eno leto. Ako dovolite, da Vam opišem Sveti večer. Z začelo se je mračiti. Jaz sem odhitela na igro. Igra je bila jako lepa. Prirejena je bila za božični večer. Po igri sem šla hitro domov. Doma me je čakalo božično drevo. Mamica me je zaklicala v sobo. Jako sem bila začudena, a tudi vesela božičnega drevesca in darov. Drevo je bilo prepreženo z laski in zlatimi nitkami. Mnogo slaščic je bilo na vejah. Pogledala sem darove, bili so lepi. Ko sem se nagledala drevesca, sem šla k večerji. Po večerji sem opravila večerno molitev in sem šla k počitku.

Vdano Vas pozdravlja

Ivankica Ocepkova,
Trbovlje-Loke št. 286.

Odgovor:

Ljuba Ivankica!

Človek doživi trenutke, ki jih v življenju nikoli ne pozabi. Kar smo lepega učakali v zgodnji mladosti, to nam ostane trajno v spominu do poznih let. Tako bo tudi s Tvojim prelepim božičnim večerom, ki nam ga opisuje Tvoje pismo.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Vaš »Zvonček« mi jako ugaja. Nanj sem naročen prvo leto. Hodim v šolo pri Sv. Jerneju. Imamo trirazredno osnovno šolo, a vsak razred ima dva oddelka. Jaz hodim v drugi oddelek III. razreda. V šoli se učimo srbohrvaščine. Med vsemi predmeti me najbolj zanima risanje, zemljepis, zgodovina in telovadba. V »Zvončku« mi najbolj ugaja povest »Kekec na volčji sledi« in »Kitajske narodne pripovedke«. Rad pošojam »Zvonček« tudi svojim součencem. Ako me imate radi, priobčite moje pismo v »Zvončku«.

Vdano Vas pozdravlja

Anton Enci,
učenc III. r. v Sv. Jerneju pri Ločah.

Odgovor:

Ljubi Anton!

Seveda imam rad tudi Tebe, zato uvrščam Tvoje pismo v svoj kotiček. Vidim, da Te zanimajo lepi in važni predmeti. Izvežbanost v njih Ti bo v bodočem življenju mnogo koristila.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Ker ste mi zadnjič naročili, naj zložim pesem o jeseni in zimi, Vam jo pošiljam danes. Če Vam bo ugajala tudi ta, zložim pa še kaj.

Pozdravlja Vas

vdani

Dušan Koch
v Lokah.

Jesen in zima.

Vročina je minila,
jesenski čas je tu.
Trgatev je obila,
dovolj za nas sladu.

Ko pride mrzla zima,
veseli smo je vsi,
ker nam pri pečki topli
vsem dobro se godi.

Ko snežec naletava,
da bela je ravan,
tedaj pa sanke v roke,
in hajdmo vsi na plan!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Naročen sem že več let na lepi list »Zvonček«, ki mi prav ugaja. Imam še dva brata in sestrico, a vsi so še manjši od mene in ne znajo čitati, zato jim samo kažem slike.

Tudi pazim na »Zvonček«, ker papa mi ga da zvezati koncem leta.

Jako me tudi vesele uganke in zastavice, ki jih prav rad rešujem.

Obiskujem I. razred meščanske šole, a drugo šolsko leto bom moral od doma v mesto v gimnazijo, ker v Brežicah, žal, ni srednje šole.

Jako rad hodim v šolo, dosti lepega se učim in tudi g. ravnatelj in tri gospodične učiteljice so jako dobri in ljubeznivi.

Srečen in presrečen sem, da se mi je papa zdrav vrnil iz svetovne vojne. Ako smem, se oglasim v »Zvončku« še večkrat.

Z odličnim spoštovanjem

vdani Vam

Miroslav Rosina,
učenec I. r. mešč. šole v Brežicah.

Odgovor:

Ljubi Miroslav!

Umejem Tvojo srečo in jo uživam s Teboj, ker vem, kolika sreča je za otroka, ki ima še ljubelega očeta, in kolika je njegova žalost, kadar mu bridka usoda vzame dragega roditelja. Vedno me bo veselilo, kadarkoli se zopet oglasiš.

*

Jesen je prišla, dobra žena.

Nastali so lepi, jasni jesenski dnevi. Na našem vrtu cvetejo cvetice v polni jesenski krasoti; drevje se šibi pod obilnim sadjem in grozdje zori. Pogostoma ga ogledujem in pretipavam jagode, ki se bolj in bolj mečijo. Tu pa tam je že kaka jagoda črni kasta.

V takih časih je človeku težko tičati pod streho; pod milim nebom je treba uživati lepe dneve, ki tako hitro minejo. Večkrat na teden napravim s svojimi tovariši izlet v prekrasno prirodo. V sencj grmov pojé vsak svoje kosilo. Po jedi beremo maline, drenulje, češminje; tu pa tam se še dobi kaka rdeča jagoda. Lep je gozd v pomladnem zelenju, ko je grmovje posuto z belim, dišečim cvetjem; a lep je tudi jeseni, ko se belo cvetje po grmovju izpremeni v rdeče in črne jagode, ki tako prijazno vabijo ptico in človeka. Jesen primerjamo lahko tudi s človekom. Kakor priroda v pomladnem in poletnem času ne ponuja obilo sadov, tako tudi človek v svoji zgodnji mladosti ne more nuditi sadu svoje kreposti. Ko pa je enkrat polnoleten, tedaj šele lahko ponudi sad kreposti in umnosti svoji najdražji mami — domovini!

Prosim, priobčite ta spis v svojem kotičku!

Vdani Vam

Julij Essich,
dijak III. a r. dešč. mešč. š. v Mariboru.

Odgovor:

Ljubi Julij!

Rad ustrezam Tvoji prošnji, ker sem uverjen, da si tudi Ti med onimi, ki se

v mladih letih vztrajno pripravljajo, da bodo v jeseni življenja bogatili našo domovino s sadovi lastnih kreposti in umnosti!

*

Veledenjeni gospod Doropoljski!

Danes Vam pišem prvo pisemce. Upam, da me radi sprejmete v svoj kotiček. »Zvonček«, ki sem ga naročila, mi jako ugaja. Naročila bi ga že lansko leto, a nisem slutila, da so v »Zvončku« tako lepe pesemce in pravljice. Hodim v V. razred osnovne šole v Celju. Prihodnje leto pojdem v I. razred realne gimnazije. Hudo mi je, da bom morala zapustiti svojo gospodično učiteljico.

Drugič Vam pišem kaj več.

Pozdravlja Vas

Valeska Lavrenčičeva,
učenka V. a razreda v Celju.

Odgovor:

Ljuba Valeska!

Kaj hočemo! Tako je življenje! Ločiti se mora tudi učenka od učiteljice, čeprav ji je hudo. A lepi spomini so ona srčna vez, ki nas spajajo tudi tedaj, kadar nas ločita prostor in čas.

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Že dolgo časa nameravam, da bi Vam napisala par vrstic, ker sem naročnica »Zvončka« in posebno rada čitam Vaš kotiček. Vem sicer, da Vam mnogi pišejo, vendar Vas prosim, sprejmite tudi moje vrstice. V šolo hodim jako rada in obiskujem šesti razred v Mengšu. Poučuje me moj ata. Najrajša se učim zgodovine in zemljepisa. Preglavice mi dela risanje, pa se hočem potruditi, da bom tudi to težavo premagala. Letos sem bila zopet na počitnicah v Žireh pri starem očetu, ki je bil upokojen nadučitelj. V prihodnjem pismu Vam hočem popisati, kako je bilo v Žireh na počitnicah, ki so tik italijanske meje — seveda, ako mi odgovorite, da me sprejmete v svoj kotiček.

Prav presrečno Vas pozdravlja

vdana Vam

Francka Božičeva.

Odgovor:

Ljuba Francka!

Žiri poznam in vem, da je prav lepo tamkaj. Pa čemu bi pripovedoval jaz, ko nam Ti obljubljaš opisati, kako si preživela počitnice. Pričakujem, da izpolniš obljubo.